

frilling. Det ene angaar den Udgiftsreservancekonto, som er anlagt af Kirke- og Undervisningsministeriet, og som man i høi Grad maa undre sig over, da en saadan Konto neppe kan siges at høre til god Regnskabsførelse. Man maa saa meget mere undre sig derover, som Marineministeriet tvertimod med Flid søger at komme bort derfra. — Det andet Punkt angaar Forrentningen af Theatrets Gjæld til Sorø Akademi. Man har vistnok i frisk Minde fra den foregaaende Forhandling Punkt 9 paa Finantsloven, som jeg derfor ikke skal gjentage. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at medens Forrentningen var betinget indtil 30te Juni 1874, er den ifølge Finantsloven ubetinget efter dette Tidspunkt, og man finder derfor, at det ikke kan kaldes berettiget, naar denne Forrentning ikke har fundet Sted, saa meget mindre, som Kapitalformuen har maattet tilfredsstille andre Krav, for hvilke dette, som den er bestemt for, formentlig ikke burde staa tilbage. — Jeg blader derpaa 11 Sider frem i Betænkningen, da de Punkter, som der omhandles, allerede ere afstemte, og jeg kommer da først til Universitetets Kapitalformue. Med Hensyn til denne var det Finantslovens udtryffelige Bud, at Universitetets Understud skulde afholdes af dets egen Kapitalformue, men ikke desto mindre har Ministeriet foretrukket at forøge Gjælden ved at laane hos Kommunitetet. Jeg kan i den Anledning henvise til en Yttring af den daværende Ordfører for Finantsudvalget; ja det er dog ikke nøiagtigt, naar jeg siger „daværende“, thi det er en Yttring, der er falden fra ham i et tidligere Aar. Jeg tror ikke at feile, naar jeg siger, at Meningen med denne Yttring neppe kan have været nogen anden, end at et saadant Laan kun maatte finde Sted, naar det gjaldt om at afhjælpe en øieblikkelig Pengesforlegenhed. — Dernæst kommer jeg til „Renter af Sorø Akademis Kapitalformue“. Jeg maa her berigtige en Unøiagtighed i Betænkningen, idet det ser ud, som om der var Tale om eet Laan, optaget den 1ste April 1874 i Nationalbanken. Det er selvfølgelig flere Laan, der ere optagne, tilsammen til et saa stort Beløb, som her er anført, og af dette Beløb ere atter 125,000 Kr. udlaaente til 4 Debitorer. Herom have vi ønsket nærmere Oplysninger; disse Oplysninger ere givne, og man har navnlig af det fyldestgjørende Svar faaet at vide, at den Debitorerne paalagte Forpligtelse til at erstatte al Rente ud over 4 pCt. er ophørt. I det man haaber, at noget Lignende ikke vil gjentage sig, vil man ikke dvæle længere

ved dette Spørgsmaal. — Af Sorø Akademis Gods er der blandt Andet bortsolgt et Fæstehus, og ved denne Leilighed er der paalagt Eiendommen en aarlig Afgift af forskjellige Kornsorter. Dette er isørigt et Punkt, som Udvalget og ikke Statsrevisionen har fremdraget. Der var navnlig et enkelt Medlem i Udvalget, som lagde megen Vægt paa at faae dette Punkt frem, og det blev da oplyst af Ministeren, at det, naar man bortsolger Huse med større Jordtilliggende, er Sædvane til lige at betinge sig en aarlig Kornafgift. Denne Sædvane kan Udvalgets Flertal ikke billige, idet man nemlig mener, at Eiendomspriserne Stigen maa komme Kjøberne fuldtændig tilgode; men dette vil ikke kunne finde Sted, naar der paalægges en saadan Kornafgift, da Kornpriserne maa antages at stige omtrent i samme Forhold som Eiendommene. — Jeg gaar atter 4 Sider frem for at komme til det følgende Punkt, som angaar den saakaldte — kan jeg gjerne sige — Inddragelse af de lærde Skolers to nederste Klasser. Ved denne Inddragelse i Enhold til den for nogle Aar siden udfomne Lov om de lærde Skoler blev der naturligvis en Del Inventarium og Lokaler ledige. Det oplyses, at dette Bohave, som jo er Statens Eiendom, har været overladt til private Forberedelses-skoler, og Statsrevisionen har derfor udbedt sig Oplysning om, hvorvidt der i dette Tilfælde var ydet nogen Godtgjørelse. Disse Oplysninger have ikke været fyldestgjørende, og Udvalget maa derfor indskrænke sig til at udtale, at man, forsaavidt der ingen Godtgjørelse er ydet af de Private, ikke kan finde det rigtigt, at Statens Eiendom er anvendt paa en saadan Maade. — Den følgende Udgiftspost: „Forssjellige løbende og overordentlige Udgifter“ er overstrøden med 44 pCt; men man ser ogsaa, at den har maattet bære Udgifter, som paa ingen Maade kunne paalægges denne Konto. Man maa huske paa, at det er de lærde Skoler, hvorom der her er Tale, men der er deraf f. Ex. udredt Honorar til Undervisning af theologiske Studerende i Hebraisk, Noget, der ikke burde vedkomme de lærde Skoler. Der er andre Exempler, som kunne findes i Statsrevisionens Betænkning. Ved „Hjemfaldne Oplagspenges Fond“ har Statsrevisionen gjort en meget ustyldig lille Bemærkning, som Udvalgets Flertal har gjort til sin. Jeg tør maaste med det Samme gjøre opmærksom paa, at naar der baade i Ministeriets Skrivelse og i Statsrevisionens Beretning nævnes enagl. Resolution af 19de November 1830, er det neppe